

3. В. Петренко, Е. Дерюгин Все о раке и опухолях. - М.: Амрита-Русь, 2008.
4. Валеология: Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти: у 2 ч. / В.І.Бобрицька, М.В.Гриньова та ін. - Полтава, 2000.
5. Грибан В.Г. Валеология: підручник. - К.: центр учбової літератури, 2008.

ДЕВІАНТНА ПОВЕДІНКА ТА ЇЇ ПРОФІЛАКТИКА СЕРЕД МОЛОДІ

Шульга І.А., Кушка В.М.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Питання девіантної поведінки на сьогодні є досить актуальним. Саме через неї проходять негативні витoki соціуму. Внаслідок відхилення від нормальної поведінки відбувається руйнація здорового укладу життєдіяльності. Молодь є найактивнішим психологічним суб'єктом і тому прояви соціально неприйнятної поведінки найвиразніше проявляється саме у них. В цьому віці, коли не сформований стійкий світогляд, особи найбільше піддаються зовнішньому впливу. Сприймаючи інтереси, погляди оточуючих, вони обирають їх і в подальшому керуються ними. З розвитком девіантної поведінки у молоді все більше притупляються позитивні відчуття і вона може стати резервом для майбутньої злочинності.

Девіантна поведінка (відхильна поведінка) - поведінка індивіда або групи, яка не відповідає загальноприйнятим нормам, внаслідок чого відбувається порушення цих норм. Проблема девіантної поведінки та її корекції завжди була важливою у педагогії, психології, кримінології, але останнім часом вона набуває масового характеру. У період різких переломів у суспільстві часто порушується єдність буття і свідомості, виникає невідповідність взаємодії суб'єктів і соціальних інститутів, неадекватність соціальної політики і моралі. Розмитість норм, ослаблення соціальної регуляції спотворює духовні і культурні підвалини. Відбувається розрив між прагненням до швидкого зростання матеріального добробуту і відсутністю важелів саморегуляції, заснованих на високій культурі, духовності.

Проблему девіантної поведінки аналізували такі науковці як Іван Єрмаков, Лідія Сохань, Микола Рижков, Євген Павлутенков, Василь Крижко, Тетяна Титаренко та інші [3]. В залежності від способів взаємодії з реальністю та порушенням тих чи інших норм суспільства прояви девіантної поведінки поділяються на 5 видів:

Делінквентний - сукупність протиправних вчинків та злочинів, які не відповідають формально зафіксованим соціальним та юридичним нормам.

Адиктивний вид - поведінка, що зумовлюється залежністю від різних хибних пристрастей.

Патохарактерологічний - поведінка, що зумовлюється патологічними змінами характеру, що сформувалися в процесі виховання.

Психопатологічний - ґрунтується на психопатологічних симптомах та синдромах - це прояви тих чи інших психічних порушень та захворювань.

Вид, який ґрунтується на суперцінностях - це виявлення обдарованості, таланту, геніальності в якійсь сфері діяльності, які виходять за рамки звичайного, нормального сприйняття [3].

До проявів девіантної поведінки відносяться такі як: алкоголізм, тютюнопаління, наркоманія, токсикоманія, проституція, образи, побої, зґвалтування, вбивство, крадіжки тощо.

Методика профілактики девіантної поведінки серед молоді - це сукупність методів попередження і недопущення у молоді відхилень від соціально позитивної поведінки. На наш погляд, найважливіша роль у цій справі соціалізації та попередження розвитку девіантної поведінки повинна належати школі.

По-перше, в школі дитина проводить значну частину часу, взаємодіє з дорослими і однолітками, тобто засвоює багато норм поведінки в соціумі.

По-друге, саме школа є основним офіційним інститутом виховання, через які транслюються прийняті в суспільстві норми, правила, моральні цінності.

По-третє, професійний колектив школи (вчителя, психологи та соціальні педагоги) - це фахівці не тільки в галузі викладання певних предметів, але ще й в області виховання і розвитку особистості. Корекція девіантної поведінки є соціально-педагогічним та психологічним комплексом взаємопов'язаних, взаємообумовлених операцій та процедур, спрямованих на регуляцію мотивацій, ціннісних орієнтацій, установок і поведінки особистості.

Відомий вітчизняний вчений-педагог В. П. Кашенко ще в 30-х роках розробив класифікацію методів корекції. Він об'єднав їх у дві групи: педагогічні та психотерапевтичні [3, с. 207].

Педагогічні методи:

1. Метод громадського впливу (корекція активно-вольових дефектів, корекція страхів, метод ігнорування, метод культури здорового сміху, корекція нав'язливих думок і дій, корекція бродяжництва, самокорекція).
2. Спеціальні методи (корекція недоліків поведінки, корекція нервового характеру).
3. Метод корекції через працю.
4. Метод корекції шляхом раціональної організації дитячого колективу.

Психотерапевтичні методи:

1. Навіювання і самонавіювання.
2. Гіпноз.
3. Метод переконання.
4. Психоаналіз.

Отже, девіантна поведінка є дуже поширеною у наш час. Вищенаведений тип поведінки є досить небезпечним явищем, яке потребує детального розгляду і вирішення. Для того щоб зменшити прояв її необхідно застосовувати різні педагогічні та психотерапевтичні методи.

Література

1. Денисов І.Г. Біологічні чинники девіантної поведінки та профілактика їх виявлень у вихованні громадської спрямованості у підлітковому віці / І.Г.Денисов // Пост методика. - 2002. - №7-8 (45-46). - С.207-212.

2. Кащенко В.П. Педагогічна корекція: Виправлення недоліків характеру в дітей і підлітків: посібник для студ. середовищ. і вищ. пед. навч. закладів / В.П.Кащенко. - М.: Видавничий центр «Академія», 2000. - 304с.
3. http://uk.wikipedia.org/wiki/Девіантна_поведінка
4. <http://www.refine.org.ua/pageid-4065-1.html>

ЛІКУВАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ ГРИБІВ

Яковенко Т.А.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Гриби мають досить багато лікувальних властивостей, у них міститься велика кількість вітамінів і мінеральних речовин, таких необхідних людині Але нажалу на сьогоднішній день вони не всі вивчені. Загалом гриби в народній медицині застосовувалися рідко й найчастіше без будь-якого наукового обґрунтування. І тільки в наш час, із удосконаленням наукових знань і появою нових методів дослідження, виник глибший інтерес до грибів.

Засоби народної медицини все так само популярні серед населення, навіть не дивлячись на розвиток сучасної медицини. У наші дні науково-дослідні лабораторії активно займаються вивченням цілющих властивостей рослин і отриманням лікарських речовин з цих рослин. З кожним роком все більше застосування знаходять природні лікарські засоби. Нічого дивного тут немає, адже люди до цих пір більше схильються до засобів народної медицини. Однак далеко не всі лікарські рослини знаходять своє застосування тому, що люди просто не досить добре знайомі з їх властивостями. Так, дуже мало відомо про те, які є лікувальні властивості грибів, і для лікування яких недуг вони можуть застосовуватися. Від браку інформації може скластися думка, що у грибів і зовсім немає лікувальних властивостей.

Для початку поговоримо про те, чим же так корисні гриби. У сушених грибах міститься більше 30% білків (це навіть більше, ніж білка у м'ясі). Також в сушених грибах містяться амінокислоти, вуглеводи, клітковина, різні жироподібні речовини (ефірні олії, жирні кислоти). Найбільше значення має лецитин, що міститься у грибах. Ця речовина перешкоджає відкладенню холестерину, допомагає запобігти атеросклерозу - і це лише деякі лікувальні властивості грибів. У грибах міститься багато ферментів, які сприяють розщепленню глікогену і жирів.

Лікувальні властивості грибів були добре відомі століття тому. Цілителі минулого використовували гриби при лікуванні обморожень та нападів, холері, сухоті, хвороб шлунка, шкірних захворювань. Взагалі гриби - це чудово творіння природи. Для чого тільки не використовуються гриби в народній медицині - починаючи з застуди, закінчуючи більш серйозними недугами. Щоб зрозуміти лікувальні властивості грибів, досить пригадати про те, що перший в світі антибіотик з'явився саме з гриба пеніциліума та отримав відповідну назву. У багатьох країнах - США, Англії, Японії, Індії - проводилися дослідження, в результаті яких вчені дізналися про численні лікувальні властивості грибів.

Як виявилось, витяжки з багатьох грибів мають широкий діапазон цілющих властивостей. Так, при гнійних захворюваннях і тубер-